

दोषने श्रमाथी दुखवो; मानने मृदताथी
 नितवु; भायाने सरलतानो शुषु केणवीने
 पश करवी तथा दोषने संतोषथी परानित
 करवो. तात्पर्य के (विधि शुषु केणववा माटे
 सञ्चारित्रनुं निर्माणु करवा माटे कपायने
 त्याग लडरी छि.

: प्रकाशक :
 श्री जैन आत्मानंद सभा,
 लायनगर.

पेशाभ आत्म सं. वर्ष : ६२
 २०२१ इ. अंक : ७

સુવર્ણ અને રૂપાના કૈલાસ જેવડા
અસંખ્ય પર્વતો હોય તો પણ લોભી પુરુષને
એથી સંતોષ થતો નથી. ખરેખર ! ઇચ્છા
આકાંક્ષાના જેવી અનંત છે.

મામ : "Jahanhir"

શ્રેણી નં. મીલ : ૨૮૦
બંધો : ૩૫૮

ધી ન્યુ જહાંગીર વકીલ મીલ્સ કું. લી.

મેનેજિંગ એજન્ટ
મંગલદાસ જેસીંગલાઈ સન્સ પ્રા. લી.

પોસ્ટ બોક્સ નં. ૨
ભાવનગર.

3045

आ सभाना नवा मानवता पैट्रन

श्री श्री अहुलाल पुनभयंक ओडे

શેઠશ્રી ચંદુલાલ પુનમચંદ

શેઠશ્રી ચંદુલાલભાઈનો જન્મ ઉત્તર ગુજરાતમાં પ્રખ્યાત પાટણ શહેરની નજીક આવેલા સારા એવા વેપારના કેન્દ્ર આણસમા નામનાં શહેરમાં વેરાણવાળા શેઠશ્રી પુનમચંદ તારાચંદને ત્યાં સંવત ૧૯૫૦ ના માગશર વદિ બારસના રોજ થયો હતો.

શ્રી ચંદુલાલભાઈએ અઠાર વર્ષની વયે સાધારણ અભ્યાસ પૂરો કરી ધંધાની શરૂઆત કરી તે સમયે તેમના કુટુંબની સંયુક્ત માર્લકીની શરાફી અને કમીશન-એજન્ટની પેઠી ભવનગરમાં રાંધનપુરી બજારમાં ધીકતી ચાલતી હતી પણ પોતે તેમાં ન બેઠાતાં તેમણે પોતાની સ્વતંત્ર પેઠી શરૂ કરી. નાનપણથી સમાજ ઉપયોગી કાર્યો કરવા તરફ તેમની વૃત્તિ હતી તેથી ભાનગરમાં પોતે સુતર એસોસિએશનની સ્થાપના કરી, પોતે તેના માનદ મંત્રી બન્યા અને સુંદર કામગિરી બજારી આથી સુતરના વેપારીભાઈઓ શેઠશ્રી ભગવાનદાસ છગનલાલ વગેરે તરફથી તેમને એક અભિનંદન પત્ર આપવામાં આવ્યું હતું. આ ઉપરાંત શ્રી વિજયધર્મસૂરિજી દ્વારા “ધર્મદેશના” પુસ્તક છપાવવાની વ્યવસ્થા શ્રી યશોવિજય જૈન ગ્રંથમાલા તરફથી શેઠ પ્રેમચંદ રતનજીની સાથે મળીને તેમણે કરાવેલ હતી.

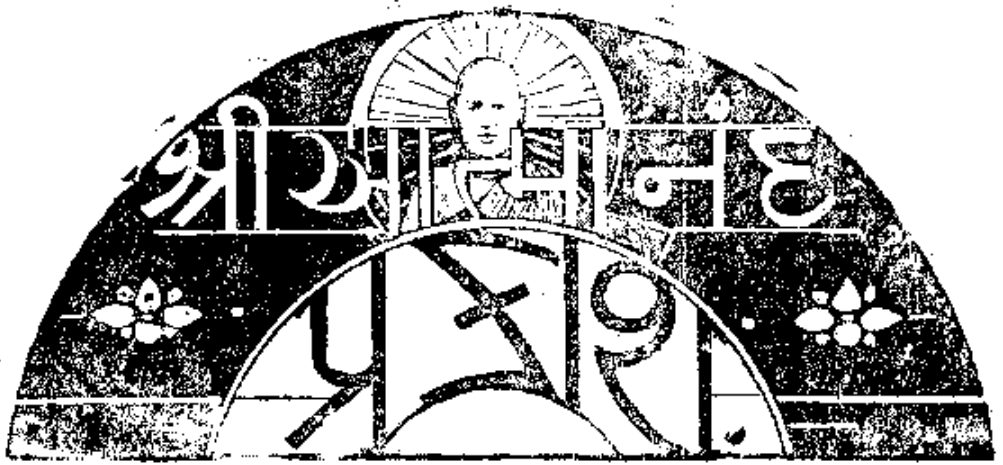
સંવત ૧૯૭૪ માં તેઓ મુંબઈ આવ્યા અને મુંબઈમાં શરાફી તથા કમીશન એજન્ટનો ધંધો શરૂ કર્યો સાથે સાથે તેમણે ‘ગુજરાતી સીડઅમંડળી’ના માનદ મંત્રી તરીકેની કામગિરી પણ ઉપાડી લીધી હતી.

સં. ૨૦૧૭ માં વિમલ કો-ઓર્પરેટિવ હાઉસિંગ સોસાયટી લિમિટેડની સ્થાપના થઈ અને શેઠશ્રી ચંદુલાલભાઈ તેના માનદ ટેન્ડર બન્યા આ જવાબદારી ભર્યા હોદ્દા ઉપર રહીને તેમણે સોસાયટીના વાલકેશ્વરમાં બાણગંગા પાસે બાસક ફ્લેટવાળું નિશાળ મકાન બંધાવવામાં સુંદર સહાય કરી આજે તેઓશ્રી આ સોસાયટીના પ્રમુખ છે તેમની ઇચ્છા આ સ્થળે એક સુંદર ફેરાસર ઉપાશ્રય બંધાવવાની છે અને તે માટે યોગ્ય પ્રવૃત્તિ હાલમાં તેમણે ચાલુ કરી છે અને તે સફળતાથી પાર પાડવાનાં ભાવના સેવે છે.

તેમનાં પત્ની શ્રીમતી ચંપાબેન ધર્મના અનુરાગી છે અને અઠાઈ વગેરે તપશ્ચર્યાઓ તેમણે કરેલ છે. તેમના બચેષ્ઠ પુત્ર ડૉ. જયંતીલાલ શ્રોફ સર જે જે હોસ્પિટલમાં ચામડીના દર્દોના સ્પેશિયાલિસ્ટ છે અને બીજા પુત્ર કિશ્મ લાઇનમાં છે, તેમના એક પૌત્ર પણ ડોક્ટર છે. શેઠશ્રી ચંદુલાલભાઈ પોતાને મળતી લક્ષ્મીનો ગુપ્ત દાનથી સદુપયોગ કરતા રહે છે મુંબઈમાં બંધાયેલી ધર્મશાળા તથા અન્ય સ્થળોને તેઓએ આર્થિક સહાય કરેલી છે.

હાલના ઉપપ્રમુખ ફતેહચંદ અવેરભાઈના પરમ સ્નેહી મીત્ર છે તથા સ્વ. વલભદાસ ત્રીલોચનદાસ સભાના માનદ મંત્રી તથા સ્વ. શેઠ શુભાભચંદ આણંદજી સભાના પ્રમુખ તેઓના પરમ સ્નેહી મીત્રો હતા.

આવા એક સેવાભાવી સદ્ગુહર્ય અમારું આ મંત્રણ સ્વીકારી આ સભાના પેટ્રન થયા છે અને એ રીતે અમારા કામમાં સહકાર આપ્યો છે તે બદલ અમે તેમનો આભાર માનીએ છીએ તથા દીર્ઘાયુષ્ય ભોગવી પોતાના જીવનને વધુ ઉજ્જવળ બનાવે તેવી શુભેચ્છાઓ પાઠવીએ છીએ.

વર્ષ : ૧૯૬૫]

તા. ૧૦ મે ૧૯૬૫

[અંક ૭]

જિ ન વાણી

અસ્તિ ચ લોચ અદુ વા પરત્થા,
સયગ્ગસો વા તદ અન્નહા વા ।
સંસારભાવન્ન પરં તે,
બંધંતિ વેદંતિ ય દુક્ખિયાણિ ॥

(સ્. શુ. ૧, અ. ૧૭, ગા. ૪)

જેમ કોઈ વિશાળ તળાવમાં ઘણી આવવાના માર્ગને બંધ કરવામાં આવે, અને તેમાં રહેલા પાણીને ઉલેચી નાખવામાં આવે, કે સૂર્યના તાપથી ક્રમે ક્રમે સૂકી નાખવામાં આવે, તેમ સંધર્મી પુરુષ સંવરણ ક્રોધ ભવમાં સંચિત કરેલાં કર્મોના નાશ કરે છે.

જહા મહાતલાગસ્સ, સન્નિરુદ્ધે જલાગમે ।
હસ્સિચ્છણાણ તવણાણ ક્કમેણં સોસણા મન્ને ।
एवं तु संजयस्सवि पावक्कम्मतिरासवे ।
भवक्कोहिसंचियं कम्मं, तवसा निज्जरिज्जह ॥

(ઉત. અ. ૧૨, ગા. ૫-૬)

કરેલાં કર્મો આ જન્મમાં અથવા પછીના જન્મમાં, જે પ્રકારે એ કર્મો કરવામાં આવ્યાં હોય તે પ્રકારે કે બીજા પ્રકારે પણ પોતાનું ફલ આપે છે. સંધારમાં પરિભ્રમણ કરી રહેલો જીવ માનસિક, વાચિક અને ક્રાચિક દુષ્ટતોનાં કારણે નવાં નવાં કર્મોને બાધે છે તથા તેના ફળો ભોગવે છે.

અધ્યાત્મ મહાવીર

સર્વ પ્રવચન વિધનો ગ્રેષ્ઠ પરિણામે મારામાં કશું કશું ઉત્પાદ વ્યય થયા કરે છે એમ જે સ્વાદ-વાદદષ્ટિએ અનુભવે છે તે જ આત્મદષ્ટિથી મને દેખે છે. અને તે જ પ્રભુ બને છે. એકધીંગનમાં પ્રેમથી મને દેખો અને સિનતા સ્વાથ્યનો ત્યાગ કરો. જે કાંઈ થાય છે તેમાં આનંદથી વર્તો. જે કાંઈ થશે તેમાં આનંદથી દેખજો. જ્યાં જ્યાં શક્તિઓ છે ત્યાં ત્યાં માફ શક્તિસ્વરૂપ છે એમ અભેદ અપેક્ષાએ જાણો. જે કાંઈ દુઃખરૂપ છે, જડરૂપ છે, તે અનાત્મરૂપ જાણો. એક તરફ માત્ર પશુ હું ભક્તિવાળા હૃદયથી દૂર નથી. અસત્થી સત્યની ઉત્પત્તિ નથી અને સત્થી અસત્ની ઉત્પત્તિ નથી. મિથ્યા હું પશુનો ત્યાગ તે ત્યાગ છે અને તેવી દશામાં રહીને પશ્ચાત્ વર્તવું તે ત્યાગાક્રમ છે. માતાના ઉદરથી જન્મ તે એક જન્મજન્મ અને મારો અનુભવ કરી જૈન બનવું તે દિવ્વ અર્થાત્ પીછવાર આત્મભાવે જન્મવાતું છે. મનવું આત્માની પાસે રિચર થવું અને રાગદેવના વિકલ્પ સંકલ્પ રહિત થવું- તે અધ્યાત્મ-ઉપનિષદ્ છે, અને એવા પ્રકારનો મોક્ષશાસ્ત્ર તે શબ્દોપનિષદ્ છે. આત્માના સત્ય જ્ઞાન સંકુરણાઓને સાંભળવી તે શ્રુતિ છે, શુદ્ધાત્મજ્ઞાન તે શરીરમાં રહેલ જીવતો જ્ઞાનવેદ છે, અને એવી દશા પ્રમાણનારા મારા હિત વચનો તે શાસ્ત્રવેદો છે. પૂર્વનાં તીર્થંકરો તથા મુનિઓનાં ચરિત્રો પુરાણ-ઈતિહાસ છે. સર્વ તીર્થંકરોના ઉપદેશો તે તે દાડાના શાસ્ત્રવેદો હતા અને ઇતિહાસો તે પુરાણો હતાં. અધ્યાત્મદષ્ટિએ શરીરમાં રહેલ શુદ્ધાત્મા તે જ પરબ્રહ્મ મહાવીર છે. અને તેના મુખ્ય ગુણો તે છંદો, નવ પ્રહ, દશદિક્પાલ, રુદ્ર, વજ્ર, આદિત્ય અને પ્રબળપતિ રૂપ છે. આત્માની શુભ શક્તિઓ તે દેવીઓ

છે. શુભ માનસિક વિચારો તે આધ્યાત્મિક મનુષ્યો છે. અને શુભ માનસિક વૃત્તિઓ તે માનુષી આંત્રો છે. આત્માના પ્રકાશથી સર્વ વિશ્વ પ્રકાશે છે, માટે આત્માને જાણો. શરીરમાં ચૌદ વિભાગોમાં અધ્યાત્મ-દષ્ટિએ ચૌદ રાજ્યોની કલ્પના જાણો અને તેની બહાર સર્વોકાશમાં અલોકાકાશની અપેક્ષાએ ઔપચારિક સ્થાપના કરીને દેહ-સૃષ્ટિદ્વારા લોકલોકના અનુભવ કરો. મનની મનનદશા સુધી આવવાથી આત્મા મનુષ્ય થાય છે. અને મનની પેલેપાર અનંત આત્મા પોતે પોતાને અનુભવે છે ત્યારે તે મનો મહાવીર મટીને આત્મ-મહાવીર થાય છે. મનો-મહાવીર બનતાં સુધી પ્રકૃતિ સ્નહચારિણી તરિકે સાથે કાર્ય કરે છે અને આત્મ-મહાવીર પ્રભુ બન્યા પછી પ્રકૃતિ પોતે તામેદાર બની આત્માના હુકમને અનુસરીને કાર્ય કરે છે. આત્મ-મહાવીર પ્રભુ બન્યા પછી પ્રકૃતિ પોતે તામેદાર બની આત્માના હુકમને અનુસરી કાર્ય કરે છે. પશ્ચાત્ પરદાઈમાં જે કોઈ ભાસે છે તે સત્યજ્ઞ ભાસે છે. પછીથી અસત્યનું મિશ્રણ થઈ શકતું નથી. ત્યાગીઓ આત્મ-મહાવીર બનવાનો પુરુષાર્થ કરે છે. તેઓ આત્માને સાક્ષીરૂપ બનાવીને પ્રવર્તે છે. તેઓ પુણ્ય, પાપ, કર્મથી નિર્લેપ રહે છે. ગાયો વગડામાં ચરવા જાય છે, પરંતુ તેઓનું લક્ષ્ય તો પોતાનાં વાહર્યાં પર હોય છે, એમ જેઓ વર્ણાદિક સ્વાધિકારે કર્તવ્ય કાર્યો કરે છે પરંતુ લક્ષ્ય તો માફ હોય છે, તેઓ આત્મ-મહાવીર બને છે. નટ જેમ વાંસ પર અનેક પ્રકારના ખેલ કરે છે પણ તેનું લક્ષ્ય જુલતો નથી; તેમ દે માનવો! તમે પ્રારબ્ધ કર્મોનાસારે સર્વ કર્તવ્ય કર્મોના ખેલ કરો, નટની પેઠે વ્યવહાર બાજી રમો પણ લક્ષ્ય ન જુલો.

જીવનો સ્વરૂપધર્મ

લેઠ : જિજ્ઞાસુ

“આ જગતને વિશે જેને વિશે વિચારશક્તિ વાચાસહિત વર્તે છે, એવાં મનુષ્યપ્રાણી કલ્યાણનો વિચાર કરવાને સર્વથી અધિક યોગ્ય છે; તથાપિ પ્રાયે જીવને અનંતવાર મનુષ્યપણું મળ્યાં છતાં તે કલ્યાણ સિદ્ધ થયું નથી, જેથી વર્તમાન સુધી જન્મમરણનો માર્ગ આરાધવો પડ્યો છે. અનાદિ એવા આ લોકને વિશે જીવની અનંતકોટી સંખ્યા છે. સમયે સમયે અનંત પ્રકારની જન્મમરણાદિ સ્થિતિ તે જીવને વિશે વર્ત્યાં કરે છે; એવો અનંત-કાળ પૂર્વે વ્યતીત થયો છે. અનંતકોટી જીવના પ્રમાણમાં આત્મકલ્યાણ જેણે આરાધ્યું છે, કે જેને પ્રાપ્ત થયું છે, એવા જીવ અત્યંત થોડા થયા છે, વર્તમાને તેમ છે, અને હવે પછીના કાળમાં પણ તેવી જ સ્થિતિ સંભવે છે, તેમ જ છે. અર્થાત્ કલ્યાણની પ્રાપ્તિ જીવને ત્રણકાળને વિશે અત્યંત દુર્લભ છે; એવો જે શ્રી તીર્થંકરદેવાદિ જ્ઞાનીનો ઉપદેશ તે સત્ય છે. એવી જીવસમુદાયની જે *જ્ઞાતિ તે અનાદિ સંયોગે છે, એમ ધટે છે, એમ જ છે. તે જ્ઞાતિ જ કારણથી વર્તે છે, તે કારણના મુખ્ય બે પ્રકાર જણાય છે; એક પારમાર્થિક અને વ્યાવહારિક અને તે બે પ્રકારનો એક જ અભિપ્રાય જે છે તે એ છે કે, આ જીવને ખરી મુમુક્ષુતા આવી નથી; એક અક્ષર સત્ય પણ તે જીવમાં પરિણામ પામ્યું નથી; સત્પુરૂષના દર્શન પ્રત્યે જીવને રૂચિ થઈ નથી; તેવા તેવા જોગે સમર્થ અતંરાયથી જીવને તે પ્રતિબંધ રહ્યો છે; અને તેનું સૌથી મોટું કારણ અસત્સંગની વાસનાએ જન્મ પામ્યું એવું નિજ્ઞેષ્ટાપણું, અને અસત્ દર્શનને વિશે સત્ દર્શનરૂપ જ્ઞાતિ તે છે. ‘આત્મા નામનો કોઈ પદાર્થ નથી,’ એવો એક અભિપ્રાય ધરાવે છે; ‘આત્મા નામનો પદાર્થ

સંયોગિક છે,’ એવો અભિપ્રાય કોઈ બીજા દર્શનનો સમુદાય સ્વીકારે છે; ‘આત્મા દેહ સ્થિતિરૂપ છે, દેહની સ્થિતિ પછી નથી,’ એવો અભિપ્રાય કોઈ બીજા દર્શનનો છે; ‘આત્મા અણુ છે,’ ‘આત્મા સર્વ વ્યાપક છે,’ ‘આત્મા શૂન્ય છે,’ ‘આત્મા સાકાર છે,’ ‘આત્મા પ્રકાશરૂપ છે,’ ‘આત્મા સ્વતંત્ર નથી,’ ‘આત્મા કર્તા નથી,’ ‘આત્મા કર્તા છે ભોક્તા નથી,’ ‘આત્મા કર્તા નથી ભોક્તા છે,’ ‘આત્મા કર્તા નથી ભોક્તા નથી,’ ‘આત્મા જડ છે,’ ‘આત્મા કૃત્રિમ છે,’ એ આદિ અનંત નય જેના થઈ શકે છે એવા અભિપ્રાયની જ્ઞાતિનું કારણ એવું *અસત્દર્શન તે આરાધવાથી પૂર્વે આ જીવે પોતાનું સ્વરૂપ તે જેમ છે તેમ જાણ્યું નથી. તે તે ઉપર જણાવ્યા એકાંત-અયથાર્થપદે જાણી આત્માને વિશે અથવા આત્માને નામે ઈશ્વરાદિ વિશે પૂર્વ જીવે આગ્રહ કર્યો છે; એવું જે અસત્સંગ, નિજ્ઞેષ્ટાપણું અને મિથ્યાદર્શનનું પરિણામ તે જ્ઞાતિ સુધી મટે નહીં ત્યાં સુધી આ જીવ કલેશરહિત એવો શુદ્ધ અસંખ્ય પ્રદેશાત્મક મુક્ત થવો ધટતો નથી, અને તે અસત્સંગાદિ ટાળવાને અર્થે સત્સંગ, જ્ઞાનીની આજ્ઞાનું અત્યંત અંગીકૃતપણું અને પરમાર્થ-સ્વરૂપ એવું જે આત્માપણું તે જાણવા યોગ્ય છે.

પૂર્વે થયા એવા જે તીર્થંકરાદિ જ્ઞાનીપુરૂષો તેમણે ઉપર કહી એવી જે જ્ઞાતિ તેનો અત્યંત વિચાર કરી, અત્યંત એકાગ્રપણે, તન્મયપણે જીવ-સ્વરૂપને વિચારી, જીવસ્વરૂપે શુદ્ધ સ્થિતિ કરી છે, તે આત્મા અને બીજા સર્વ પદાર્થો તે શ્રી તીર્થ-

* અસત્ દર્શનનું આરાધન એટલે સત્ એવા આત્માનું અનારાધકપણું તેના નિમિત્ત કારણે અસત્સંગાદિ-મિથ્યા દર્શનાદિ.—જિજ્ઞાસુ

* જ્ઞાતિ-સ્વરૂપ જ્ઞાતિ જિઠ

જીવનો સ્વરૂપધર્મ

૧૨૫

કરાદિએ સર્વ પ્રકારની શ્રાંતિરહિતપણે જાણવાને અર્થે અત્યંત દુષ્કર એવો પુરૂષાર્થ આરાધ્યો છે. આત્માને એક પણ આજ્ઞા આહારપરિણામથી અનન્ય ભિન્ન કરી આ દેહને વિશે સ્પષ્ટ એવો અનાહારી આત્મા, સ્વરૂપથી જીવનાર એવો જોયો છે. તે જોનાર એવા જે તીર્થંકરાદિ જ્ઞાની પોતે પોતે જ શુદ્ધાત્મા છે, તો ત્યાં ભિન્નપણે જોવાનું કહેવું જે કે ઘટ્ટું નથી, તથાપિ વાણીધર્મે એમ કહ્યું છે. એવો જે અનંત પ્રકારે વિચારીને પણ જાણવા યોગ્ય 'ઐતન્યધન જીવ' તે એ પ્રકારે તીર્થંકરે કહ્યો છે; કે જે સત્પુરૂષથી જાણી, વિચારી, સત્કારીને જીવ પે.તે તે સ્વરૂપને વિશે સ્થિતિ કરે. પદાર્થમાત્ર તીર્થંકરાદિ જ્ઞાનીએ 'વક્તવ્ય' અને 'અવક્તવ્ય' એવા બે વ્યવહારધર્મવાળા માન્યા છે. અવક્તવ્યપણે જે છે તે અહીં અવક્તવ્ય જ છે. વક્તવ્યપણે જે જીવ ધર્મ છે, તે સર્વ પ્રકારે તીર્થંકરાદિ કહેવા સમર્થ છે, અને તે માત્ર જીવના વિશુદ્ધ પરિણામે અથવા સત્પુરૂષે કરી જાણાય એવો જીવ ધર્મ છે. અને તે જ ધર્મ તે લક્ષણે કરી અમુક-મુખ્ય પ્રકારે કરી તે *દોહાને વિશે કહ્યો છે. અત્યંત પરમાર્થના અભ્યાસે તે વ્યાખ્યા અત્યંત સ્ફુટ સમજાય છે, અને તે સમજાયે આત્માપણું પણ અત્યંત પ્રગટે છે, તથાપિ મથાવકાશ અત્ર તેનો અર્થ લખ્યો છે."—૪૩૭

આત્મજ્ઞ સંત શ્રીમદ્ રાજચંદ્રજી

* સમતા, રમતા, ઊરધતા, જાયકતા, સુખભાસ; વેદકતા, ઐતન્યતા, એ સખ જીવ વિલાસ.

અમૃત

સમતા એ અમૃત છે. અમૃત દેવેને ત્યા કે સ્વર્ગમાં છે એમ ન માનો. એ હૃદયમાં છે, જે જીવનમાં સમતા છે ત્યાં અમૃત છે. એ અમૃતની મીઠાશનો અનુભવ મેં વર્ષો પહેલાં એક ગૃહસ્થને ત્યાં કરેલો મારા શૈશવનું એ સંભારણું છે આજ પણ એ એવું જ તાજું છે.

મને પણ એમણે ભોજન પ્રસંગે નિમન્ત્રેલો. એમને ત્યાં કોઈ પ્રસંગ હતો. સમાજના અગ્રગણ્ય વ્યક્તિઓને એમણે પોતાને ત્યાં જમવા નોતરેલા સાંદીનાં થાળી-વાડકાં ગોઠવાઈ ગયાં. ૧૫૦ માણસની પંગત હતી. દૂધપાક-પૂરીનું ભોજન હતું. અને મહેમાનો પંગતમાં ગોઠવાઈ ગયા હતા.

દૂધપાકનું મોટું તપેલું ઉપાડતાં રસોયાનો પગ લપર્યો અને દૂધપાક ચૂલાની રાખમાં!

સૌ અવાજ થઈ જોઈ જ રહ્યા. શેઠ ધીરથી આગળ વધ્યા. સૌની દષ્ટિ એમના પર હતી. દૂધપાક વિના ભોજનનો પ્રસંગ તો બગડ્યો જ હતો. એ શું પગલાં લે છે તે જોવા સૌ આતુર હતા, રસોયા પાસે જઈ એમણે પ્રેમપૂર્વક એટલું જ પૂછ્યું: તું ક્યાંય દાઝ્યો તો નથી ને? આ શબ્દોથી સર્વત્ર સ્તબ્ધતા છવાઈ ગઈ.

રસોયો કંઈક બેલવા ગયો પણ બોલી જ ન શક્યો. એની આંખના ખૂણામાં બે આંસુ હતાં. શેઠની સમતા અને સહાનુભૂતિને એ પારદર્શક આંસુ-માંથી પણ જોઈ શક્યો હતો.

નિયમ પ્રમાણે પંગત ચાલુ થઈ. જાણે કંઈ બન્યું જ નથી. શાકપૂરી, ખમણું, ભાત અને કઠી પછી મુખવાસ લઈ સૌ જમી બિઠ્યા.

પણ જમનારના મનમાંથી એ મીઠાસભર્યો બનાવ કેમેય ખસે નહિ; આનું નામ દૂધપાક, દૂધપાકનો સાચો સ્વાદ તો આજ માણ્યો. મીઠાશ ક્યાં છે? વસ્તુમાં કે માણસના મનમાં? ઊંડા ઊતરતા લાગે છે કે મીઠાશ-જીવનની મીઠાશ-વસ્તુમાં નહિ, પણ છે આની કોઈ સમતાભરી પળમાં. —ચિત્રભાનુ

ઉત્તતિની યાવી

વ્યાખ્યાતા : પૂ. મુનિશ્રી ચંદ્રસાગરજી મહારાજ

આજે આપણા વ્યાખ્યાનનો વિષય છે 'ઉત્તતિની યાવી.' એ વાત સત્ય છે કે જો તાળું બહાર લગાડેલું હોય તો યાવી પણ બહારથી જ મેળવવાની રહે છે. પણ જો તાળું જ આપણી અંદર હોય તો યાવી કવી રીતે બહાર મળશે ?

જીવન એટલે શું ? જીવન એ બહારની વસ્તુ નથી પણ સ્વની જગૃતિ છે કોઈ દાઝડિયો દાઝના ઘેનમાં બકબક કર્યા કરે, ગંદી ગટરોમાં ગબડી પડે, પણ ન્યારે એનું ઘેન ઉતરી જાય છે ત્યારે એ કપડાં ઝાટકી પોતાના મૂળ સ્વરૂપમાં આવે છે. એટલે જીવન એ બીજું કંઈ નથી, માત્ર જગૃતિ છે.

આજે ધણાઓનો સમય જતો નથી. પોતાને ભૂલવા એ પતાની દુનિયામાં ડૂબી જવાનું વિચારે છે. એટલે એમના જીવન કરતાં એમને મન બાવન પતા વધારે રસપ્રદ છે !

અજ્ઞાની અને જ્ઞાનીના આનંદની વાત જ આ છે: ધ્યાન અને સાધનામાં જ્ઞાનીને આનંદ જડે છે. ન્યારે અજ્ઞાનીને કલેશ અને ધાંધલમાં આનંદ ઉપજે છે.

જે દિવસે તમને જીવન શું છે ? એ સત્યરૂપે સમજશે ત્યારે તમે ન્યાં છો ત્યાં ઊભા નહીં રહી શકો. તમને લાગશે જે મને મળતું દેખાય છે, ત્યાં જ હું મને ખોઈ રહ્યો છું.

આજે બાળક હો કે યુવાન: માતા હો કે પિતા: સાધુ હો કે સંસારી જીવન શું છે એની ગમ નથી. જો એ ગમ હોત તો પા શેર દૂધ માટે ધરમાં ઝગડા ન થાત. આ શરીર ઢાંકવાના વસ્ત્ર માટે ધરોમાં કલેશ ન થાત. આ બધું દુ:ખ, આ બધી અશાંતિ જીવન વિશેની અજ્ઞાનતા છે.

જેમને જીવન જડ્યું છે, અને જેઓ જીવનને તેના શુદ્ધ સ્વરૂપે જોઈ અને જાણી શક્યા છે તે કોઈ દિવસ ખીજની ચિંતા કરતા નથી. તે જીવનનું દર્શન જ કરે છે.

આજે તમે ભગવાન પાસે જઈ કહો છો, કે 'હે પ્રભુ, મેં રાગ કર્યો, મેં દ્વેષ કર્યો, મેં પાપ કર્યો. મને ક્ષમા આપ.' પરંતુ એ પ્રભુ ક્યાં સાંભળવાના છે ? જેઓની સામે કહેવાનું છે, ત્યાં તો તમે ભૂલી જ જાઓ છો.

પ્રભુ પાસે ભાવના ભાવ્યા બાદ અથવા પ્રતિક્રમણમાં આલોચના કર્યા બાદ પુનઃ એવું ન કરવાની કાળજી રાખવાની છે. અને જેમની સાથે તમારે વર્તવાનું છે ત્યાં સદ્વ્યવહાર રાખવાનો છે.

પણ પાપવ્યાપાર માટે બાર કલાકને આલોચના માટે જગૃતિ વિહોણી એ ધડી કેવી રીતે તમારા પ્રવાહને બદલી શકે ? એ એ ધડી જો તમે ચિન્તન અને જગૃતિથી સર્વોત્તમ બનાવી હોત તો જરૂર તેમાં તમે વિજયી બન્યા હોત. એટલા જ માટે જીવનનો પ્રશ્ન આજે સર્વને મૂંઝવી રહ્યો છે. સૌ શાંતિની-સુખની યાવી શોધી રહ્યા છે. પરંતુ એ ન્યાંથી મજે તેમ છે ત્યાં કોઈ પહોંચવા સાહસ કરતું નથી.

હાર્થી એક એવું જબરજસ્ત પ્રાણી છે, કે એ ધારે તો સિંહને એક જ પગ નીચે કચડી શકે છે એ ઇચ્છે તો એને સૂંઢથી ગગનમાં ઊછાળી શકે છે, પણ એનું હૃદય પોચું છે, કાચું છે એટલે સિંહને જોતાં જ એ શિથિલ થઈ જાય છે. તે કાણુ તે પોતાનું ભાન ભૂલી જાય છે. તે પ્રમાદની પળને લાલ લઇ સિંહ તેના ઉપર આક્રમણ કરે છે.

આજે માણસની એવી જ કંઈક પરિસ્થિતિ છે.

ઉત્તતિની યાવી

૧૨૭

જીવન જેવી બહુમૂલ્યવાન વસ્તુ મળવા છતાં માણસ નિર્મૂલ્ય વસ્તુઓ પાછળ ઘેલો બન્યો છે. ખાલુ વસ્તુને લીધે આત્મવીર્ય ગુમાવી બેઠો છે.

હાથમાં મૂઠી સાકર છે. તમારી સામે ગ્લાસ છે. પાણીથી ભરેલો ગોળો છે તે સાગર છે. હવે જે સાગરમાં એ નાંખશે તો તે નિષ્ફળ જશે. ગોળામાં નાંખશે તો થોડી કામ આવશે પણ પ્યાલામાં નાંખશે તો જરૂર શરબતની મળ આપશે.

જીવનને પણ એ જ રીતે ક્યાં અને કેવી રીતે કેટલું વાપરવું તે પ્રશ્ન છે. જીવન એ જ્યાં ત્યાં પૂર્તિ માટે નહીં પણ જાગૃતિ માટે હોય તો જીવનનો યોગ્ય રીતે ઉપયોગ થયો સમજવો.

જીવન એ પ્રવાહ છે. આ સતત વહેતા પ્રવાહને જાગૃતિથી જોવું અને જાગીને જીવવું એ જ એની ચાવી છે. ચાવી બહાર નહીં પણ અંદર છે અને તે છે જાગૃતિ !

ભગવાન મહાવીર પ્રભુએ ગૌતમસ્વામીને એ જ કહ્યું હતું :

“ સમયમપિ મા પમાયે ગોયમા ! ”

સ્મૃતિ નોંધ :

મુનિશ્રી હરીશચંદ્રવિજયજી.

ગાંધીજી અને વર્ણાશ્રમ

....પણ ગાંધીજીએ કંઈ ચાર આશ્રમોનું એકિ-કરણ કરીને જ સંતોષ ઓછો માન્યો છે ? એમણે તો ચાર વર્ણ, જેમાં ઊચ-નીચભાવ પ્રવર્તે. અરસ-પરસ એકબીજાની સાથે ખાય નહીં, સમપણ નહીં, મળવાનો જાણે સંબંધ નહીં, એકબીજાના પડોસમાં રહેતા હોય તેનો કોઈ પ્યાલ નહીં, આવી સ્થિતિ છતાં ગાંધીજીએ શું કયું ? ઊચ-નીચ-ભાવ દુર કર્યો, એટલું જ નહીં. એક વર્ણને બીજાની પાસે આવવા દીધો અને બધા સાથે રહે એટલું જ નહીં, પણ એમણે તો એમ કહ્યું કે માણસના જીવનમાં ચારે વર્ણો પ્રગટવા જોઈએ. જે બ્રાહ્મણ હોય તે જ ક્ષત્રિય; અને જે બ્રાહ્મણ અને ક્ષત્રિય હોય તે જ વૈશ્ય; અને જે બ્રાહ્મણ, ક્ષત્રિય અને વૈશ્ય હોય તે જ શૂદ્ર અથવા સૈનિક. એક માણસમાં આ ચારેય શક્તિ-ઓ વિકસવી જોઈએ, પછી જલેને એ મુખ્યપણે એક શક્તિ અથવા એક વૃત્તિથી કામ કરે. પણ એવું નહોતું જોઈએ કે કોઈ માણસ પોતાને માત્ર બુદ્ધિજીવી અને બ્રાહ્મણ કહે, અને રક્ષણને માટે પરાધિન હોય. વળી એવું પણ ન હોવું જોઈએ કે જે બુદ્ધિનું અને રક્ષણનું કામ કરતો હોય, તે અર્થની-હિંસાબકિતા-બની વાત જ ન જાણે. ગાંધીજીના જીવનથી પણ આપણે આ વાત જાણીએ છીએ. એમણે તો મટુરીનાં કામ કર્યાં, ખેતરનું કામ કર્યું, અગીયાનું કામ કર્યું, પ્રેસનું પણ કામ કર્યું. આપણે માનવ-તાના પાયાની મૂલવણીમાં હાથની વિશેષતા જોઈ. ગાંધીજીએ પોતાના હસ અગિણીવાળા બે હાથથી બધું જ કામ કર્યું. એમણે સેવકનું પણ કામ કર્યું; અને ગણતરીબાળ તો એવા હતા કે એમની આમળ ભલભલા અર્થશાસ્ત્રીઓ પણ પોતાની ભૂલો સમજતા. એ જ રીતે એમણે રક્ષણની પણ જવાબદારી લીધી.

પંડિત સુખલાલજી

માનવતા અને દાનવતા

(કવિ-સાહિત્યચંદ્ર બાલચંદ હીરાચંદ, માલેગામ)

[મંદિરા છંદ]

કંટકમાં રહી પ્રમુદિત ભાવે રંગ ધારે કુસુમો
સુગંધ આપી જનમન રંભ વિકાસ સાધે છે નિજનો
પંક અને અશુચિ જલમાં રહી ભૂલે નહીં નિજ આત્મગુણો
દાનવ સાથે રહીને પણ એ માનવતા સાધે પ્રગુણો ૧

પ્રભુના માર્ગે આગળ વધવું સંતોનો એ માર્ગે સુધી
દાનવમાંહી રહી ન ચૂકે માનવતાને સાધુ કદી
ઝરણું ઢોઢે પથરીલા ને નીચા ઉંચા માર્ગેમહી
પટકાએ અથડાએ પણ એ પ્રગતિ ન ચૂકે દુઃખ સહી ૨

કોયલ ટહુકે મૃદુ મધુ પંચમ સ્વર આલાપી ને ગાતી
વન વગડામાં તરૂણમાં અંધારામાં મનગમતી
વંદે નિંદે કોઈ પ્રસંસે સંતોને નહીં કાંઈ પરવા
એક તાન થઈ પ્રભુ ભજવામાં લીન થાય ઉન્નતિ કરવા ૩

સાગર નિજ ગાંભીર્ય ન છંટે મર્યાદા ન કદી મૂકે
આઘાતો ને પ્રત્યાઘાતો સહી સ્વધર્મ ન એ ચૂકે
આપત્તિ ને વિપત્તિમાં પણ સંત ન છાટે નિજ શાંતિ
દાનવતા એને નહીં સ્પર્શે ગઈ સહુ તસ મનની બ્રાંતિ ૪

હિમગિરિ સ્થિરતા ધરી ઉભો છે દૃઢતા નિશ્ચલતા ન તજે
સાધુજનો કેઈ આત્મસાધના કરે નિકટ રહી પ્રભુ ભજે
કેઈ દાનવો ચોર લુટારા તિહાં રહી બહુ પાપ કરે
પણ હિમગિરિ તો સમાન ભાવે દાનવ માનવ દૈન્ય હરે ૫

કાગ છાગ ને વાઘ સહુને જલ પાઇને તૃપ્ત કરે
પાવન ગંગા નદી શુદ્ધતા આપી સહુના દુઃખ હરે
સંત મહાત્મા સહુ કોઇને ધર્મ બતાવે પાવનતા
પર ઉપકાર કરી માનવતા શિખલાવે ગંગા સરિતા ૬

ધરણી માતા સહે અનંતા આઘાતો નિજ અંગ મહી
સહનશીલતા બીજે ન મળે એવા ઘણા સહે મહી
આપે સહુને અન્ન અને જલ પકવીને સહુ નિજ અંગે
સંતો એવા કેઇ દીકા છે શાંતિ જેમની નહીં ભંગે ૭

સ્નેહ* પૂર્ણ ભાજનથી ઉજવલ દીપક પ્રકાશ પાથરતો
અંધારું સહુ દૂર કરીને જ્ઞાનકિરણથી તમ હરતો
ગુરૂ પશુ ઘોર અવિદ્યાકેરૂ અંધારું સહુ દૂર કરે
બાલે-હુ કહે માનવતાને આદરતા માંગલ્ય વરે

*તેલ અને પ્રેમ

અહિંસાની ઉપાસના

અહિંસા આત્માની શક્તિ છે. આત્મા મરતો નથી. એ જ એની શક્તિ છે. હિંસા દેહની શક્તિ છે. દેહનો નાશ થાય છે. દેહ કરતાં આત્મા વધુ શક્તિશાળી છે.

પરંતુ આપણે દેહ-બુદ્ધિમાં ફસાયેલા રહીએ છીએ. જે કોઇની સામે જોઇએ છીએ, એને દેહ જ માનીએ છીએ, દેહતું આવરણ અણગું કરીને અંદર જે વસ્તુ છે, એની તરફ જોઇએ તો આપણે બધા વ્યવહાર-બોલવા-ચાલવા અને વિચારવાનો ઢંગ જ

બદલાઈ જતાં. દુનિયા જુદા જ રંગે રંગાયેલી દેખાશે. એમ થઈ જાય તો એ માણસને બીજાનો રંગ નહીં લાગે; એ માણસના સંપર્કમાં જે કોઈ આવશે એને એનો જ રંગ લાગશે.

આજકાલ એવો ખ્યાલ રૂઠ થયો છે કે હિંસાથી બધી સમસ્યાઓ ઊકલી શકે છે એને ત્વરિત ઊકલી શકે છે. આ ખ્યાલ સમૂળગો ખોટો છે. હિંસાથી બધા પ્રશ્નો ન તો ઊકલી શકે છે. ન ત્વરિત પણ ઊકલી શકે છે. પ્રશ્ન ઊકળ્યો એવો આશ્વાસ થાય છે.

એક નિવેદન

૩૮માં ઇસાઈ તથા ૭મા યૌદ્ધ વિશ્વ સંમેલનોની શ્રી જૈન સંઘને પ્રેરણા

લેખક : શ્રી કનકવિજયજી મહારાજ, માયુર ગંજ, વારાણસી.

યુગ દૃષ્ટા જૈન પ્રચારકો સંસારને સ્વર્ગ બનાવે.

ઇસાઇ મિશનરી પ્રચારનું મુખ્ય લક્ષ્ય માનવ સમાજના નૈતિક મૂલ્યોની સ્થાપના કરવી તે છે. માનવ બંધુત્વ તેની વિશેષ ઉપલબ્ધિ છે. તેઓ ઇશ્વરની પ્રાર્થના આદિમાં વિશ્વાસ કરે છે. પરંતુ વિશિષ્ટ આધ્યાત્મિક દૃષ્ટિ તેઓમાં ન હોવાને કારણે તેઓના જીવનનું ધરાતલ જીવું જેટલું હોવું જોઈએ તેટલું જીવું ન ગણી શકાય. માંસ મદિરા આદિનો ઉપયોગ તેઓમાં ખૂબ ચાલે છે. એક પ્રકારે ભૌતિક જીવન મુખ્યમય રહેવું જોઈએ એવી, તેઓની દૃષ્ટિ છે, જ્યારે યૌદ્ધ પરલોક, પ્રનર્ગન્મ, તથા નિર્વાણ વાદી ભારતીય દર્શન હોવાના કારણે સંયમ, ચારિત્ર, ધ્યાન, શીલ, પ્રસા આદિમાં માને છે. તેઓમાં મધ્યમ માર્ગી યૌદ્ધ બિહુ પરંપરાનું પ્રાબલ્ય છે. તેઓને બિહુ આદિમાં માંસ પણ મળી જાય, તો તેઓ નિઃસંકોચ લઈ શકે છે. ખીડી સિગરેટ પણ પી શકે છે. યુદ્ધ દેવની આજ્ઞા બિહુઓને પસા રાખવાની ન હોવા છતાં યૌદ્ધ વિશ્વ સંમેલનની ખીજવારની પ્રમુખ યાદલેન્ડની રાજકુમારી બેબી. પ્રતિભા સમ્પન્ન યૌદ્ધ ઉપાસિકા સ્વયં જનસમૂહમાં યૌદ્ધ બિહુઓને કવરમાં ચૂખીને પાંચ પાંચ રૂપિયા આપે છે. અને યૌદ્ધ બિહુઓ એક પછી નિઃસંકોચ લેતા જાય છે. એટલું જ નહીં વિદ્વાન, યુદ્ધિમાન તથા પ્રતિભાશાળી બિહુઓ ધર્મ અને સંઘની સેવા માટે કોઈ પણ સંસ્થાના પદાધિકારી બની વર્ષો સુધી સેવા કરી શકે છે. બુદ્ધામાં તેઓ વેતન પણ લઈ શકે છે. ખેંકમાં ખાતાઓ પણ ખોલાવી શકે છે. અને પોતાના નામે મહાબોધિ સોસાયટી જેવી પ્રતિષ્ઠિત સંસ્થામાં દાન પણ દઈ શકે છે. આ બધું તો કીક. આટલી છૂટો હોવા છતાં પણ જ્યારે બિહુની ઇચ્છા થાય ત્યારે બિહુનો વેષ છોડીને ફરી પાછા સંસારી પણ બની શકે છે.

શ્રી રાહુલ સાંસ્કૃત્યાયન, શ્રી નાગાર્જુન આદિ અનેક વિદ્વાનોના ઉદાહરણુ આપણી સામે વિદ્યમાન છે. હિન્દુ આદિ પરંપરાના સાધુ, સન્યાસી મહાત્માઓના ઉદાહરણો તો સર્વજન પ્રસિદ્ધ છે. એટલા માટે એના વિશેષ વિવેચનની આવશ્યકતા નથી.

આ બધા ઉપરથી શ્રી જૈન જોવા પવિત્ર સંધે એક મહત્ત્વ પૂર્ણ પ્રેરણા લેવી જોઈએ. વર્તમાન સંસારમાં આત્મા અર્થાત્ ભગવત, સ્વરૂપનો મહાન આદર્શ લઈને યુગાનુરૂપ ત્યાગ, તપ, સંયમ, ચારિત્ર આદિ અનેક ગુણોથી વિભૂષિત કહેલા-બનેલા જૈન પ્રચારકો જોને મુનિ, યતિ, યા, અન્ય કોઈ પણ વિશેષ નામથી સંબોધવામાં આવે તેઓ સંગઠિત થઈને વિશ્વના રંગમંચ ઉપર અવતીર્ણ થાય તો આ વર્તમાન સંસારની કાયા પલટાતા વાર ન લાગે. સંસાર જાણે છે કે એકલા ગાંધીજીએ ભારતની વરકાલીન વિષમ પરિસ્થિતિમાં અહિંસા, સત્ય તથા ભગવાનની ઉપાસના માત્ર લઈને કેટલું ચમત્કારી કાર્ય કર્યું હતું? જ્યારે આ તો ત્યાગ તપની સાક્ષાત્ મૂર્તિ સમા જૈન સાધુઓ, જેઓને સંસારમાં વ્યકિતગત કોઈ બંધન નથી, જેઓને સારો સંસાર આત્મસ્વરૂપ છે, તેવા પુરુષાર્થિઓને આ આહવાન છે. એક મહાત્મા ગાંધી ભારતને શતાબ્દિઓની ભયંકર વિદેશી દાસત્વમાંથી પણ સ્વતંત્ર કરાવી શકે છે, તો મહાન પુરુષાર્થિ, આત્મલક્ષી, પૂજ્ય જૈન સાધુઓ જો વ્યવસ્થિત, મહાન સંઘ યદિ ઉચિત રીતે અનુશાસન બધ્ય સારી રીતે કાર્ય કરે તો ન જાણે કેટલા અદ્ભુત સમયમાં સંસારને 'સ્વર્ગ' બનાવી શકે? પરંતુ હા, તેને માટે નિશ્ચિત લક્ષ્ય તથા સદ્નુકૂળ વ્યવહાર હોવા જોઈએ આજે જે કંઈ કરવાનું છે તે એક માત્ર વિશુદ્ધ ધર્મપ્રચારની ભાવનાથી પ્રેરિત થઈને તથા સંપૂર્ણ માનવ સમાજનીય નહીં પરંતુ સંપૂર્ણ જીવ સૃષ્ટિના

એક નિવેદન

૧૩૧

કલ્યાણની પવિત્ર કામનાથી પ્રેરિત થઈને જ કોષ્ટપણુ નાના મોટા ધર્મ, પક્ષ. યા સંપ્રદાયોના પ્રચારની શુદ્ધ કામનાઓથી પૂર્ણતઃ વિરક્ત મહાત્માઓજ આ મહાન કાર્ય કરી શકે તેમ છે. અને તેમને માટે જૈન સાધુ સમાજનું ક્ષેત્ર મને વધારે ઉપયોગી લાગે છે. પૂજ્ય જૈન મહાત્માઓ પ્રમાદ યા અજ્ઞાનાવરણને દૂર કરી થોડી યુગાનુરૂપ દૃષ્ટિ પ્રાપ્ત કરી કર્તવ્ય ક્ષેત્રમાં ઉતરી પડે, તો બહુ જલ્દી આ સંસારની કાયા પલટાઈ જાય, મારી શ્રી સંઘના ચરણોમાં કરબદ્ધ પ્રાર્થના છે કે સ્વઉપકારની સાથે જ યથા શક્ય વિશ્વ ઉપકારના આ દિવ્ય તથા મહાન લક્ષ્યની તરફ સક્રિય રીતે આગળ વધે. જે માર્ગે જતાં નિશ્ચિત રૂપે આત્મ-કલ્યાણુ તો છે જ; સાથે સાથે વિશ્વ કલ્યાણુનો સભવ પણ છે. યુગપ્રવર આચાર્ય શ્રી તુલસીગણિજી મહારાજ શ્રી એ કરેલી હાર્દિક અપીલ ઉપર શ્રી જૈન સંઘે-ખાસ કરીને દરેક સંપ્રદાયના શ્રી જૈન સાધુ તથા સાધ્વી સંઘેએ તત્કાલ ધ્યાન દેવાની આવશ્યકતા છે. માત્ર દશ વર્ષ યાદ ભગવાન શ્રી મહાવીરના નિવાણુ ને પચ્ચીસ સો વર્ષ પુરા થાય છે, અને એ રીતે ભરમગ્રહની સ્થિતિ પણ સમાપ્ત થાય છે. એના પહેલાં જ અવિભક્ત શ્રી જૈન સંઘે કાંઈ મહત્વ પૂર્ણ કાર્યની યોજના બનાવી તે કાર્યનો આરંભ કરી દેવો જોઈએ.

શ્રી જૈન સંઘે તત્કાલ શું કરવું જોઈએ ?

પદ્ધિ વર્તમાન જૈન સંઘના મનમાં જૈન ધર્મ પ્રચારની કામના હોય અને એ રીતે વિશ્વ તથા માનવ સમાજની કંઈક ઉપયોગી સેવા કરવાની ઇચ્છા હોય તો શ્રી જૈન સંઘે વર્તમાન કાળને અનુરૂપ આચારમાં કંઈક પરિવર્તન કરવું પડશે. પોતાના આશાભયાં, પ્રતિભાશાળી સાધુ સાધ્વીઓને વિશ્વના ખૂણે ખૂણામાં પહોચાડવા માટેનો પૂરા પ્રયત્ન પણ શ્રી સંઘે કરવો પડશે. એ વાતતો બિલકુલ સ્પષ્ટ છે કે વિશ્વના ખૂણે ખૂણામાં સાધુઓને પહોંચાડવા માટે વાહનનો ઉપયોગ

તો અનિવાર્ય જ છે. પૂજ્ય સાધુ સાધ્વીઓની પવિત્ર વાણિ સંસારના એક ખૂણાથી બીજા ખૂણા સુધી ફરી વળે અને એ રીતે સંસારને પ્રેરણા ભરી સંદેશ અવારનવાર મળતા રહે એ માટે શ્રી સંઘે રેડિયો લાઉક સ્પીકરોના પ્રયોગની પણ વ્યવસ્થા કરવી પડશે. આ જાતની વ્યવસ્થા કરવામાં શ્રી સંઘ જેટલો વિલંબ કરશે તેટલું જ શ્રી સંઘનું પોતાનું જ અર્થાત ભગવાન મહાવીરના 'સર્વો હવ કર' શાશન રસી' એ સિદ્ધાન્તનું જ નુકશાન થશે.

અહિં આપણે રેડિયો, લાઉકસ્પીકર, રેલ્વે, હવાઈ જહાજ (વિમાન) આદિના ઉપયોગનો પ્રશ્ન પણ વિચારી લઈએ. વાત એ છે કે : જીવાત્માની પાસે મન, શુદ્ધિ, ઇન્દ્રિય, શરીર આદિ અનેક યંત્ર છે કે જેના દ્વારા તે પોતાની ઇષ્ટ-અનિષ્ટ અનેક પ્રકારની પ્રવૃત્તિઓ કરી રહ્યો છે તે યંત્રો એક જન્મ યાદ નષ્ટ થાય છે. બીજા જન્મમાં વળી નવા મળે છે. તે આખી પરંપરા જ્યાં સુધી જીવાત્માને આત્મજ્ઞાન ન થાય ત્યાં સુધી અવિચ્છિન્ન પણે ચાલુ રહે છે. મન શુદ્ધિ આદિના યંત્રોને બાળુએ રાખીએ તો પણ અજ વસ્ત્ર, આદિની પ્રાપ્તિ ભિક્ષા યા મધુકરી-જે મળે છે, તેના ઉત્પાદનમાં પણ યંત્રોનો પ્રયોગ પરમ્પરાએ પણ થાય છે કે નહીં? એથીએ જરા આગળ આવીએ તો પોસ્ટ, તાર, પુસ્તક પ્રકાશન, પ્રેસ, ગ્રંથમાલાઓ, વર્તમાન પત્ર આદિના ઉપયોગ મુનિ મહારાજને દ્વારા જે કરવામાં આવે છે; તેમાં સજીવ નિર્જીવ યંત્રોનો ઉપયોગ કેટલો સ્પષ્ટ થઈ જાય છે ? એટલે કે યંત્રના ઉપયોગ વિના માનવ જીવન સંભવ નથી. તો તે યંત્રોના ઉપયોગમાં મધ્યમ માર્ગ સ્વીકારવામાં આવે કે પોતાના નિમિત્તે નહીં, સહજ સ્વાભાવિક રીતે જે ચાલતા જ હોય તેવા યંત્રોનો ઉપયોગ કરવામાં આવે તો મુનિ યા પતિ આચાર્યનું ઉલ્લંઘન નથી, તેમ થાય તો તે ઉચિત થયુ ગણાય.

મનુષ્ય શરીરની પ્રત્યેક ક્રિયા શ્વાસ, પ્રશ્વાસ, રક્તાભિસરણ; ઢુંકમાં એક વિચારથી બીજા વિચારનું

પરિવર્તન એ બધામાં સુદ્ધ હિંસા થાય છે કે નહીં? જો થાય છે તો શા માટે કરવામાં આવે છે? એનો ઉત્તર એમ છે કે દેહધારણી સાથે તે હિંસા અનિવાર્ય છે. તો પછી રહેવે આદિમાં જે હિંસા છે તે સહજ સ્વાભાવિક છે. ખીણુ કાઠ રહેવે આદિનો ઉપયોગ નહીં કરે તો પણ તે વિદ્યુત, કોયલા આદિનો હિંસા રોકવાની નથી જ. જેવી રીતે નાવના ઉપયોગ માટે શાસ્ત્રકારોની આજ્ઞા છે. તેવી રીતે આવા નિર્દોષ યાંત્રિક વાહનોનો ઉપયોગ કરવાનું પણ કંઈ શાસ્ત્ર વિરૂદ્ધ તો નથી શાસ્ત્ર રચનાના સમયે યાંત્રિક વાહનો વિદ્યામાન હોત તો તેના માટે પણ વિધિ નિષેધ હોત. ખીણુ એક વિચારણીય પ્રશ્ન એ પણ છે કે અગ્નિ કોયલા આદિમાં તો તેજસ્કાયના જીવોની વિરાધના છે. પરંતુ સિપરિટ, પેટ્રોલ, વિદ્યુત, આદિમાં હિંસાનું પ્રમાણ કેટલું અને કેવું છે? એથીય આગળ વધીને અણુશક્તિ જ્યારે ઉપયોગમાં આવશે ત્યારે અગ્નિ-કાયના જીવોની હિંસા કેટલી અદ્ય થઈ ગઈ હશે? જો કે કેટલાક વિચારકોનું કહેવું એમ પણ છે કે વિદ્યુત અણુશક્તિ આદિમાં અગ્નિકાયના જીવોની હિંસા છે જ નહીં. ખેર. ગમે તેમ હોય પરંતુ એટલું તો સુનિશ્ચિત છે કે જૈન સાધુઓના માટે યાંત્રિક વાહનોનો નિષેધ હવે અધિક સમય ટકવે મુશ્કેલ છે. પદયાત્રામાં પણ હિંસા નથી થતી તેમ કોણ કહી શકશે? કેવળ જીવહિંસા જ નહીં સમય તથા શક્તિની હિંસા તરફ પણ વિચારકોએ ધ્યાન આપવા જેવું છે. સંઘના અગ્રણી પૂજ્ય આચાર્યદેવો તથા શ્રદ્ધાળુ શ્રાવકોએ મળીને તે આવનારી પરિસ્થિતિને ખ્યાલ કરી ફરજિયાત તે બંધનો તૂટવાના પ્રસંગે ઉપરિચિત થાય અને એ રીતે શ્રીસંઘમાં વિના કારણે કલહ, વૈમનસ્યનું વાતાવરણ સર્જાય તે પૂર્વેજ તેનો ઉચિત માર્ગ કરી સાધુ સાધ્વીઓની શક્તિને વિશ્વમાં ધર્મ-પ્રચારના કાર્ય માટે ખુલ્લી કરવી જોઈએ. નવ સર્જનનો એ જ રાજમાર્ગ છે. વાહન વિહારની સુવિધા આપવાથી પ્રતિભાવાન સાધુઓની શક્તિઓ કુદિત નહીં થાય પરંતુ વધારે તેજસ્વી બનશે. તેઓ સંઘ

તથા શાસનનું નામ તો ઉજ્જવળ કરશે જ સાથે સાથે જીવનમાં નિરીહતાનો પણ વિશેષ અનુભવ કરતાં કરતાં પરમાત્મતની પ્રાપ્તિ પણ કરતાં થશે.

પરમહંસોની જેમ મહાન યતિ પરંપરાની અનિવાર્યતા

યાંત્રિક વાહન વિહાર માટે શ્રીસંઘની સામે એક વિકલ્પ એ પણ આવી શકે છે કે પૂજ્ય મુનિ પરમ્પરાનું જે રીતેનું જીવન આદ્યું આવે છે, તેવું જ રહેવા દેવું, પરંતુ યુગાનુરૂપ ધર્મપ્રચાર તથા પ્રસારના માટે એક નવો વર્ગ ઉપરિચિત કરવો તેને માટે સ્વેતાંજર મંદિર માર્ગ પરંપરા પાસે તો એક ધણો જ સુંદર માર્ગ છે, જે શતાબ્દિઓથી આદ્યો આવે છે. તે છે વિદ્વાન યતિ પરંપરાનો, યતિ પરંપરાઓ ભૂતકાળમાં ધર્મના પોષણ, સંરક્ષણ તથા સંવર્ધન માટે ધણોજ મહત્વનો પુરૂષાર્થ કર્યો છે. અનેક મહા-પુરૂષોએ પોતાની અમૂલ્ય સેવાદારા જૈન આદર્શની પ્રતિષ્ઠા જ વધારી છે. યદ્યપિ કાળક્રમે તેમાં પણ વર્તમાનકાળે કેટલીય ત્રુટિઓ આવી ગઈ છે, પરંતુ તેથી શ્રી સંઘના અગ્રણીઓએ નિરાશ થવાની આવશ્યકતા નથી આગેવાનો ચાહે તો તે પૂરી કરી પરમ્પરામાં નવું જૈતન્ય, નવું જોમ તથા નવા પુરૂષાર્થનો પ્રાણ પણ પૂરી શકે છે. યદિ શ્રી સંઘનો સહકાર મળે તો હું પણ તેવા અનેક મહાનુભવોને બાણું છું કે જેઓ શ્રી સંઘના ચરણે પોતાનું જીવન સર્વસ્થ અર્પિત કરી દેવા તૈયાર છે- પરંતુ તેઓની અમુલ્ય શક્તિઓનો કંઈક ઉચિત યુગાનુરૂપ ઉપયોગ થતો હોય તો! યદિ સમાજમાં યતિ પરમ્પરાની ગૌરવપૂર્ણ પ્રતિષ્ઠા થાય, તથા તેની સામે વિસ્તૃત યુગાનુરૂપ કાર્યક્રમ હોય તો તેને અનેક વિદ્વાન, ધર્મપ્રસારક, તથા સેવાભાવી મુનિ મહાત્માઓ અને વિદુષી સાધ્વી-જીઓ આપાર્તનોનો પણ બહુમુલ્ય સહયોગ મળી શકે છે. અન્તે આ બધી વાતનો સારાંશ એ છે કે શ્રી સંઘના અગ્રણી આચાર્યો, વિદ્વાન મુનિ મહારાજો, તથા આગેવાન સદ્ગૃહસ્થોએ મળીને આ સારી ય

એક નિવેદન

વિષમ પરિસ્થિતિમાંથી કંઈક માર્ગ કાઢવો જોઈએ. શ્રી સંઘ હજુ પણ સાવધાન નહીં થાય તો યાત્રી લગવાન જ જાણે કે શ્રી સંઘનું ભાવિ કેવું છે ?

કોઈક કોઈક મહાનુભાવો માનતા હોય કે સાધુ અને ગૃહસ્થ એ જ વર્ગો રહેવા જોઈએ, તો તે વાત ભૂલ ભરેલી છે. સાધુ મહારાજ પોતાની આચાર મર્યાદાના કારણે કેટલીય પ્રવૃત્તિઓ નહીં કરી શકે; જ્યારે ગૃહસ્થની પાસે સમયજ નથી કે તે તેવી પ્રવૃત્તિઓને માટે સમય કાઢી શકે. જોટલે સૌથી સારો માર્ગ એ છે કે, અજ્ઞાન પરમ્પરાઓમાં જેવી રીતે પરમહંસોની વ્યવસ્થા છે તેવી જ્ઞાનોમાં પણ યતિ પરમ્પરા રહેવી જોઈએ. યતિ પરમ્પરા તે ગૃહસ્થાશ્રમના બાદની નહીં પરંતુ સાધુ જીવનનાં બાદની ગણાવી જોઈએ અને એમ થશે તો પ્રતિભાશાળી, વિદ્વાન, સાંસારિક પ્રંપચોથી નિર્લેપ, નિરીહ તથા કાર્યકુશળ મહાનુભાવો શ્રી જ્ઞાન સંઘ તથા વિશ્વને પ્રાપ્ત થશે. જેઓ શ્રી જ્ઞાન સંઘનું ગૌરવ વધારનારા હશે.

વિશ્વની પરિસ્થિતિ જોતાં યતિ વર્ગનું મહત્વ એ કારણે પણ છે કે : યતિઓની એક પુરી પરંપરા પણ ચાલી શકે છે. ધર્મના ક્ષેત્રમાં ગૃહસ્થો કાર્ય તો કરે છે. જોટલું જ નહીં કેટલીક વાર તે સાધુઓની પ્રતિભાને પણ ઓળખી જાય તેવું ઉપયોગી મહત્વનું કાર્ય પણ ગૃહસ્થો કરી જાય છે. શ્રી વીરચંદ્ર રાઘવજી તેનું એક ઉદાહરણ છે. તેઓ વિશ્વ ધર્મ સંમેલન શિકાગો, અમેરીકામાં ગયા હતા. ધર્મનો પ્રચાર -પ્રસાર પણ કર્યો પરંતુ તેઓ એક ગૃહસ્થ હોવાના કારણે તેઓની શિષ્ય પરંપરા ન હતી. ફલતઃ ધર્મ-પ્રચારની સારી વાત. તેઓની સાથે જ સમાપ્ત થઈ ગઈ. જ્યારે સ્વામી શ્રી વિવેકાનંદજી, અનાગરિક શ્રી ધર્મપાલજી આદિ સાધુ મહાત્મા હતા, તેથી તેઓ વિશ્વ ધર્મ સંમેલનમાં સારી છાપ તો પાડી જ શક્યા, ઉપરાંત, તેમની પરંપરા આજે પણ હજારો શિષ્યો તથા લકતો દ્વારા ચાલી રહી છે. તેના તરફ પણ શ્રી

સંઘે જરૂર ધ્યાન આપવું જોઈએ. આચાર્યશ્રી તુલસી-મણિજી મહારાજશ્રી પણ ગૃહસ્થ તથા સાધુઓની વચ્ચે એક ધર્મપ્રચારકોનો વર્ગ તૈયાર કરવા માંગે જ છે. જે વિશ્વમાં જ્ઞાન આદર્શોનું પ્રતિનિધિત્વ કરે તે આ વાતનું જ સમર્થન કરે છે. તેઓશ્રીના જીવન તથા ધર્મપ્રચારની ગતિ વિધિ જોતાં એમ સ્પષ્ટ લાગે છે કે તેઓ પોતાના જીવનકાળમાં શ્રી જ્ઞાન સંઘના માટે ઘણું જ ઉપયોગી તથા મહત્વનું કાર્ય કરી જશે. શાસનદેવ અર્થાત્ વિશ્વની સમુન્નત શક્તિ તેઓશ્રીને સહાયક થાય તેવી હાર્દિક શુભ ભાવના છે. સાથે સાથે તેઓશ્રીના અત્યંત ઉપયોગી લેખ “ શ્રી જ્ઞાન સમાજ કે ‘દિવ્યે ત્રીન સુક્રાવ’ (જુઓ ૨-૧-૬૫નું ‘જ્ઞાન’) સમ્પૂર્ણ શ્રી જ્ઞાન સંઘ આના ઉપર પણ સત્વર વિચાર કરે.

મહાન પુરૂષાર્થી નરો આગળ આવે

યાત્રિક વાહન વિહારના પ્રશ્નને ખીણ દૃષ્ટિથી પણ જોઈએ. વિશ્વના મહાપુરૂષો કંઈ ગુલાખની શય્યામાં જ માત્ર પેદા નથી થતાં. અનેક કષ્ટ, યાતના, તથા ઉપસર્ગોની વચ્ચેથી પસાર થઈને જ મનુષ્ય પોતાના નિશ્ચિત લક્ષ્યને પ્રાપ્ત કરી શકે છે. અનેક મહાપુરૂષોના ઉદાહરણ આ વાતના સાક્ષીરૂપ છે. જોટલે જેઓના મનમાં લગવાન મહાવીરના લોક કલ્યાણકારી ઉપદેશોના પ્રચાર, પ્રસાર દ્વારા માનવ સમાજની વિશુદ્ધ આધ્યાત્મિક સેવા કરવાની ભાવના હોય તેવા મહાનુભાવોએ, સાધુ યા સાધ્વીજીવ્યોએ સ્વતઃ આગળ આવવું જોઈએ. પરિસ્થિતિઓનો સામનો કરવો જોઈએ અને એમ કરતાં કરતાં પોતાના લક્ષ્ય તરફ આગળ વધવું જોઈએ. પરંતુ હાં તેવા ટાંટાળા માર્ગ પર ચાલવા માટે પ્રસ્તુત સાધકે સર્વપ્રથમ ગંભીર આત્મનિરીક્ષણ કરી લેવું જોઈએ કે :- (૧) કોઈ પણ પ્રકારના યશકીર્તિની કામનાથી દેરાઈને તો તે આ માર્ગે નથી જતો ? યદિ અન્તકરણના ભીતરી કોઈપણ ખૂણામાં યશકીર્તિની કામનાનો આભાસ પણ લાગે તો ક્રિષ્ટો એ છે કે

સાધક ત્યાંજ એસી જાય. આગળ ચાલવાનું માંડી વાળે, જે રીતે સામાન્યજીવન ચાલતું હોય તે રીતે તે જીવતો રહે. (૨) યદિ વિશુદ્ધ ધર્મસેવાના ઉદ્દેશ્યથી જ તે આ માર્ગે જવા માંગે છે. તો તેને એ પણ નિર્ભય કરી લેવો જોઈએ કે ભલે દુનિયા ન માને, પોતાની આત્મીય ગણતી વ્યક્તિઓ પણ ન સમજવાના કારણે વિરોધ જ નહીં, ભયંકર વિરોધ પણ કરે. તેણે કોઈપણ વ્યક્તિના ઉપર આન્તરિક દુર્ભાવના ન રાખતાં સમભાવથી ધાર, ગંભીર રીતે તે પોતાના નિશ્ચિત લક્ષ્ય તરફ આગળ વધતો જ જશે (૩) સાથે એટલું સમજી લેવું જોઈએ કે દેહના નિર્વાહને માટે તેને માત્ર થોડુંક અન્ન તથા વસ્ત્રનીજ આવશ્યકતા છે અને તે પ્રકૃતિ દ્વારા ગમે ત્યાંથી, ગમે તે રીતે પૂરા પડશે જ. તે નિશ્ચિત છે. (૪) ધર્મની જે રીતે તે સેવા કરવા માંગે છે તેને અનુરૂપ જ્ઞાન, વકૃત્વ, લેખન આદિ ગુણો પણ તેનામાં હોવા જોઈએ. જે તે ગુણોની કમી હોય તો તેને યથા શક્ય પૂર્ણ કરી લેવા જોઈએ.

ઉપરની વાતો અત્યંત પુરૂષાર્થી વ્યક્તિઓના માટેની છે. યાકી સાધારણ રીતે તો શ્રી જ્ઞેન સંઘે વર્તમાનકાળમાં ઉચિત રીતે વિશ્વમાં ધર્મ પ્રચારનું કાર્ય સારી રીતે ચાલે એટલા માટે કંઈક વિચારવું જ જોઈએ. તેને માટે કોઈ વ્યવસ્થિત કાર્યક્રમ પણ

ખનાવવો જોઈએ. એમ થશે તો શ્રી સંઘની પાસે આશાભર્યા જે અનેક સાધુઓ, સાધ્વીઓ તથા આર્યાં રત્નો છે. તેઓની શક્તિઓનો કંઈક રચનાત્મક કાર્યમાં ઉપયોગ થશે કે જે શક્તિઓ અત્યાર સુધી ચાર દિવાલોમાં બંધ રહેવાના કારણે બેકાર જઈ રહી હતી અથવા પ્રવૃત્તિ માટેનું કોઈ વિસ્તૃત ક્ષેત્ર સંયુક્ત ન હોવાના કારણે અંદર અંદર રાગદ્વેશ, કલંક, કંકાસ, ખેચાતાણી, પક્ષાપક્ષી આદિના દ્વારા સમાજને જ શુકશાન કરી રહી હતી. મારી તો શ્રીસંઘના ચરણોમાં અત્યંત નમ્રભાવે પ્રાર્થના છે કે શ્રીસંઘના અત્યંત મહત્વના આ પ્રશ્ન પર કંઈક ઉપયોગી વિચાર કરે અને પોતાનાં જ અનેક આશાભર્યા રત્નોને પોતાનો જ અર્થાત્ શ્રીસંઘ તથા ભગવાન મહાવીરનો જ પ્રકાશ ફેલાવવા વિશ્વના પટપર અતિશીઘ્ર રવાના કરે. સમય ચાલ્યો જાય છે. જે સમય જાય છે તે પાછો આવવાનો નથી શમગ્ર સંસાર નાસવંત છે. વિનશ્વર સંસારમાં મનુષ્યે જે કઈ સદ્ધર્મ તથા સત્પુરૂષાર્થ કર્યો તે જ સફળ છે. આશા રાખીએ કે શ્રી જ્ઞેન સંઘ પોતાના આશાભર્યા, અમૂલ્ય, મહાન સાધકો દ્વારા તે અવિચળ પુરૂષાર્થની ઉજ્જવળ જ્યોતિ ઓલમ્પિક જ્યોતતની જેમ અતિશીઘ્ર પ્રબલિત કરશે. અને તેમાંથી નીકળેલી મહાન દિવ્યજ્યોતોને વિશ્વમાં ભગવાન મહાવીરને અમૃતમય સંદેશ ફેલાવવા અંતરના આશીર્વાદપૂર્વક વ્યવસ્થિત રીતે રવાના કરશે.

ભવ્ય સ્નાત્ર મહોત્સવ

શ્રી. જૃહદ્દ મુંબઈ સ્નાત્ર મહામંડળના આશ્રય હેઠળ મંગળવાર તા. ૧૩-૪-૬૫ ના સ્ટા. ટા. ૯-૩૦ વાગે શ્રી ગોડીજી મહારાજના ઉપાશ્રય હોલમાં પ્રભુ મહાવીરના જન્મ કલ્યાણક નિમિત્તે ભવ્ય સ્નાત્ર મહોત્સવ પૂજ્યપાદ મુનિશ્રી ચંદ્રપ્રભસાગરજી (ચિત્રભાતુ) મહારાજ સાહેબના સાનિધ્યમાં ભાઈગહેનોની ચિક્કાર હાજરી વચ્ચે ઠાઠમાઠથી ઉજવવામાં આવ્યો હતો. મહામંડળના પ્રમુખ શેઠ શ્રી. રમણલાલ દલસુખભાઈએ આ પ્રસંગે સ્નાત્રની મહત્તા અને પ્રભુનો જન્મોત્સવ છપ્પન દિગ્ કુમારિઓ તથા ચોસઠ ઈંદ્રો કેવી ભવ્ય રીતે ઉજવે છે તે સુંદર શૈલીમાં સમજાવ્યું હતું. આ રીતે બપોરે બે વાગે શાસનદેવના જય જય કાર સાથે સ્નાત્ર મહોત્સવ પૂર્ણ થયો હતો.

એક નિવેદન

૧૩૫

બુદ્ધ શા માટે તથાગત કહેવાય છે ?

પ્રા.
જ્યંતીલાલ બા. દવે.
એમ. એ.

જગતના ત્રણ મહાન ધર્મોની ઉત્પત્તિ હિંદુસ્થાનમાં થઇ છે એ તેનું અહો ભાગ્ય છે. આ ત્રણ ધર્મો છે (૧) હિંદુ (૨) જૈન અને (૩) બૌદ્ધ.

હિંદુ ધર્મ વૈદિક પ્રણાલિકાને અનુસરે છે જ્યારે જૈન તથા બૌદ્ધધર્મો શ્રમણ પ્રણાલિકાને અનુસરે છે. શ્રમણ સંસ્કૃતિના બે મહાનસ્તંભો, એક તો મહાવીર અને બીજા બુદ્ધ. બન્નેએ અહિંસાધર્મ આચારી બતાવ્યો અને ઉપદેશ્યો, હિંસામય જગતમાં સંપૂર્ણપણે અહિંસામય જીવન ગાળવું એ એક અનોખી સિદ્ધિ છે. કદાચ હિંદુસ્થાનનું વાતાવરણ જ એવું હોય કે બીજા દેશોના કરતાં અહિં જગતમાં સૌથી વધારે સંતો મહાત્માઓ તપસ્વીઓ અને જ્ઞાનીઓ પાકે.

ધર્માવતાર મહાત્માઓ તો પૃથ્વીનું લૂણ છે. જેમ મીઠા વચર રસોષ્ટ્ર શીઠી લાગે તેમ મહાત્માઓ વચર પૃથ્વી નિરતેજ અને ઘોર અધકારમય લાગે. ગીતા, ઉપનિષદ, મહાવીરવાણી, ધર્મપદ વગેરે સંતવાણી જ આત્મામાં અમૃતસિંચન કરી શકે.

વૈશાખીસ્કાંડ પૂર્ણિમાએ બુદ્ધજન્મતિ ઉજવાય છે, તે પ્રસંગે ઉપર ભગવાન બુદ્ધનો ઉપદેશ તો જગતખ્યાત છે અને અહિં તે અપેક્ષિત પણ નથી. બૌદ્ધ દર્શનનો અભ્યાસ કરતાં એકવાર મને વિચાર આવ્યો કે શા માટે બુદ્ધને તથાગત કહેવામાં આવે છે? વિદ્યાર્થી અવસ્થામાં જ્ઞાસાપ્ત કરવા શબ્દકોશ કે વિશ્વ કોશનો આશ્રય લેવામાં આવે છે. અમરકોશમાં બુદ્ધ નામે બે શ્લોકમાં વર્ણવ્યાં છે તે આ પ્રમાણે છે :-

સર્વજ્ઞઃ સુગતો બુદ્ધો ધર્મરાજ સ્તથાગતઃ ।

સમંતભદ્રો ભગવાન્ મારજિ જ્ઞોકજિ ળ્જનઃ ॥

ષટ્તમિજ્ઞો દશચલ્લેડ્દયવાત્રી વિનાયકઃ ।

મુનીંદ્રઃ શ્રીધનઃ શાસ્તા મુનિઃ શક્ય મુનિ સ્તુયઃ ॥

સ શક્યસિંહઃ સર્વાર્થસિદ્ધઃ શૌદ્ધૌદનિસ્તુ સઃ ।
ગૌતમશ્ચાર્કં વંધુશ્ચ માયાદેવો સુતશ્ચ સઃ ॥

અર્થાત, (૧) સર્વજ્ઞ (૨) સુગત (૩) બુદ્ધ (૪) ધર્મરાજ (૫) તથાગત (૬) સમંતભદ્ર (૭) ભગવાન (૮) મારજિત (૯) જ્ઞોકજિત (૧૦) જિન (૧૧) ષટ્તમિજ્ઞ (૧૨) દશચલ ૧૩) અદ્વપવાદી (૧૪) વિનાયક (૧૫) મુનીંદ્ર (૧૬) શ્રીધન (૧૭) શાસ્તા અને (૧૮) મુનિ આમ અઠાર નામો બુદ્ધનાં છે. જો કે વિષ્ણુ સહસ્ર નામની પેઠે બુદ્ધનાં હજાર નામનું સ્તોત્ર રચાયું હોય તેવું હજી સુધી જાણ્યું નથી, પણ અમર કોશ અપેક્ષા નામો ઉપરાંત બીજાં પણ નામો જણાયાં છે, જેમકે યોધિસન્વ, અમિતાલ, અવલોકિતેશ્વ વગેરે, આ બધાં નામો ઉપર બૌદ્ધ સંપ્રદાય વાળાઓએ ભાષ્યો લખ્યાં છે. વિસ્તાર ભયથી આ બધાં નામોનો ખુલાસો અહિં આપી શકાશે નહિ. ફક્ત તેમાંથી સૌથી વધારે પ્રસિદ્ધિમાં આવેલું તથાગત નામ છે અને તેથી તેનો જ વિચાર અહિં કરાશે. બુદ્ધનું જીવનચરિત તપાસીએ તો જણાઇ આવશે કે ગુદત્યાગ અને મહાભિનિષ્ક્રમણ કયાં પછી નવા દિવ્ય જીવનની શરૂઆત થઇ ત્યારે જીનું સંસારી નામ તો શામે જ નહિ. એકવાર પોતાની તપશ્ચયાના સંગાથી પાંચ તપસ્વીઓ તેને મળ્યા અને 'બંધુગોતમ' એમ કહી સંબોધન કર્યું. બુદ્ધ તુરત યોદ્ધા ઉડ્યા કે આ દેહધારી તથાગતને જીના નામે યોદ્ધાવશો નહિ. પછી તો જ્યાં જ્યાં બુદ્ધ ઉપદેશાર્થે ભ્રમણ કરવા લાગ્યા ત્યાં ત્યાં લોકો તેને તથાગત શબ્દથી સંબોધતા હતા.

એક વખત બુદ્ધ કપિલવસ્તુ નગરની શેરીઓમાં ભિક્ષા લેવા નીકળી પડ્યા હતા તે વખતે શુદ્ધોગન રાજા રાજમાર્ગ પરથી પસાર થઇ રહ્યા હતા અને તેને અમર પડી કે પોતાનો એક વખતનો રાજપુત્ર ભિક્ષા માગી રહ્યો છે. જીનાં સંસારી સ્મરણો શુદ્ધોગન

રાજના હૃદયમાં જાગૃત થયાં અને જુનું પુત્રવાત્સલ્ય ઉભરાયું. તે એકદમ યુદ્ધ પાસે ગયા અને કહ્યું કે 'મારા મહેલે આવો અને યથેચ્છ બિદ્ધાલો.' યુધ્ધે જવાબ આપ્યો કે 'તમે મને તમારો વારસદાર પુત્ર ગણો છો પણ તે પ્રકરણ તો ક્યારનું સમાપ્ત થઇ ગયું છે. પૂર્વે થયેલા તથાગતોના હું વંશવારસ છું' આ શબ્દો સાંભળી પિતા શુદ્ધોદન સંસારી પિતા મટી જઈ યુદ્ધ કે જે એક વખતનો તેનો સંસારી પુત્ર હતો તેનો શિષ્ય બન્યો.

ઉપરના બે પ્રશ્નો પરથી સ્પષ્ટ થાય છે કે યુદ્ધ પોતે જ એમ ઇચ્છતા હતા કે લોકો તેને તથાગત સ્વરૂપે સમજે.

હવે આપણે તથાગત શબ્દનો વિચાર કરીએ સંસ્કૃત વ્યાકરણ પ્રમાણે તેની વ્યુત્પત્તિ બે રીતે થાય છે (૧) તથા+આગત અને (૨) તથા+ગત બંને રીતે તે સૂચક શબ્દ છે. બૌદ્ધસંપ્રદાયના આચાર્ય બૌદ્ધવૈયકૃત 'સુમંગલવિલાસની' એક સુંદર ગ્રંથ છે તેમાં યુદ્ધને તથાગત શા માટે કહે છે તેનો ખુલાસો કર્યો છે. બૌદ્ધસંપ્રદાયમાં બિલ્લ બિલ્લ મંતવ્યોનો સારાંશ તેણે આ પ્રમાણે આપ્યો છે:—

(૧) યુદ્ધ ભગવાન આ રીતે (તથા) સંસારમાં આવ્યા છે (આગત) જે રીતે પૂર્વેના અવતારી પુરુષો અને જ્ઞાનીઓ આવ્યા હતા.

આ કદપના લગભગ બધાં ધર્મોમાં છે. ધર્મનો ક્ષય થાય ને આસુરીબળો વધે ત્યારે લોકસંગ્રહ કરવા અવતારી પુરુષો, પયગંબરો, મહાત્માઓ આવે છે.

(૨) યુદ્ધભગવાન જે રીતે પૂર્વેના જ્ઞાની પુરુષો અવતારકૃત્ય પુરું કરી ગયા (ગત) તે રીતે (તથા) ગયા છે.

(૩) યુદ્ધભગવાને સત્ય(તથા)નાં બધાં લક્ષણો સહિત અવતાર લીધો છે.

અહિં તથા શબ્દ બહુ સૂચક છે. આપણે સત્યને તથ્ય કહીએ છે. સત્ય શબ્દનો સંબંધ યથા તથા સાથે છે. પ્રસિદ્ધ તથતા વાદ કે જે બૌદ્ધ દર્શનનું એક મુખ્ય અંગ છે તેની સાથે તથા નો સંબંધ સમજવા જેવો છે.

(૪) ભગવાન યુધ્ધે તથા નો એટલે કે પૂર્ણ સત્યનો જીવંત સાક્ષાત્કાર કર્યો છે.

(૫) ભગવાન યુધ્ધે તથા એટલે સત્યધર્મનું પૂર્ણ જ્ઞાન પ્રાપ્ત કર્યું છે અને આચરી બતાવ્યું છે.

(૬) ભગવાન યુદ્ધે હમેશાં તથાનો ઉપદેશ કરતા હતા. તથા એટલે સત્ય.

(૭) ભગવાન યુદ્ધની જીવનચર્યા તથા સ્વરૂપ છે.

(૮) ભગવાન યુધ્ધે સર્વ પદાર્થો પર વિજ્ય મેળવ્યો છે અને તે સદા વિજ્યી છે.

આ પ્રમાણે યુદ્ધધર્મે તથાગત મીમાંસા કરી તેથી વધારે કહેવાનું નથી. ટુંકામાં તથા એટલે સત્ય અને તથાગત એટલે સત્યમાર્ગ પ્રવર્તક જે કોઈ આ માર્ગે ચાલે તેનું કલ્યાણ જ થાય તેમ અહીં વિવક્ષિત છે.

ભાડે આપવાનું છે

લાવનગર ખારગેટ-દાઉદજીની હવેલી પાસે સલાતું એક ચાર માળનું મકાન આવેલ છે. આ મકાનનો ત્રીજો-ચોથો માળ ભાડે આપવાનો છે. ભાડે રાખવા ઇચ્છનાર બાઇઓએ નીચેના સ્થળે મળવું.

યુદ્ધ તથાગત શા માટે કહેવાય છે ?

શા પ રી આ

ખનાવનારા		ખનાવનારા
બારણસ		રોલીંગ શટર્સ
લાઇફ ઓટસ		ફાયર પ્રૂફ ડોર્સ
ટચ	શીપ	રોડ રોલર્સ
ફૂજર્સ	બીલ્ડર્સ	બહીલ એરોઇ
પેસેન્જર વેસલ્સ	અને	રેફ્યુઝ હેન્ડ કાર્ટ્સ
પોન્ટૂન્સ	એન્જનીઅર્સ	પેલ ફ્રેન્સીંગ
મૂર્શીંગ બાયઝ		લેડ-યુલાઇટ (લેડબુલ)
ગ્રોયન્ટ એપરેટ્સ વિગેરે		મેગ્નેટીક એપરેટ્સ વિગેરે

શાપરીઆ ડોક એન્ડ સ્ટીલ કું પ્રા. લી.

ચેરમેન : શ્રી માણેકલાલ ચુનીલાલ શાહ

મેનેજીંગ ડીરેક્ટર્સ : શ્રી મોહનલાલ ભાણુજી શાપરીઆ

શ્રી અમૃતલાલ ભાણુજી શાપરીઆ

રજીસ્ટર્ડ ઓફીસ અને શીપયાર્ડ
શીવરી ફાઈ રોડ,
મુંબઈ નં. ૧૫ (ડીડી)
ફોન નં. ૬૦૦૭૧/૨
ગ્રામ : “શાપરીઆ” શીવરી, મુંબઈ

એન્જનીઅરીંગ વર્ક્સ અને ઓફીસ
પરેલ રોડ, કોસ લેન
મુંબઈ નં. ૧૨ (ડીડી)
ફોન નં. ૪૦૪૦૮
ગ્રામ : “શાપરીઆ” પરેલ, મુંબઈ

અનુક્રમણિકા

ક્રમ	લેખ	લેખક	પૃષ્ઠ
૧	જિનવાણી	....	૧૨૩
૨	અધ્યાત્મ મહાવીર	....	૧૨૪
૩	જીવનો સ્વરૂપધર્મ	જિજ્ઞાસુ	૧૨૫
૪	અમૃત	ચિત્રભાઈ	૧૨૬
૫	ઉત્પત્તિની યાત્રી	પૂ. મુનિશ્રી ચંદ્રસાગરજી મહારાજ	૧૨૭
૬	ગોધોળ અને વર્ણાશ્રમ	ચંડિત સુખલાલજી	૧૨૮
૭	માનવતા અને દાનવતા	સાહિત્યચંદ્ર બાલચંદ હીરાચંદ	૧૩૦
૮	આહંસાની ઉપાસના	....	૧૩૦
૯	૩૮મા ઈસાઈ તથા ૭મા બૌદ્ધ વિશ્વ સંમેલનોની શ્રી જૈનરૂઢને પ્રેરણા	શ્રી કનક વિજયજી મહારાજ	૧૩૧
૧૦	બુદ્ધ શા માટે તથાગત ક ગય છે ?	પ્રા. જયતિલાલ ભાઈશંકર દવે એમ.એ.	૧૩૬

જન્મ જયંતિ મહોત્સવ

પરમપૂજ્ય ગુરૂદેવ આચાર્યશ્રી વિજયાનંદસૂરીશ્વરજી (આત્મારામજી) મહારાજની જન્મ જયંતિ મહોત્સવ નિમિત્તે આ સભા તરફથી સંવત ૨૦૨૧ના ચૈત્ર સુદી ૧ તા. ૨-૪-૬૫ શુક્રવારના રોજ રાધનપુર નિવાસી શેઠશ્રી સકરચંદ્રભાઈ મોતીલાલભાઈ મુળજી તરફથી શ્રી શત્રુંજય ગિરિરાજ ઉપર શ્રી આદીશ્વર ભગવાનની મોટી ટુંકમાં જ્યાં પૂજ્ય ગુરૂદેવ શ્રી આત્મારામજી મહારાજની પ્રતિમા ધિરાજમાન છે તે સમક્ષ નવાણું પ્રકારી પૂજા ભજાવી અંગરચના કરવામાં આવી હતી તેમજ સાંજના ત્રણ વાગે શેઠ આણંદજી કલ્યાણજીના વંડામાં સભાસદોત્ત્વ પ્રીતિભોજન યોજવામાં આવેલ હતું. સભ્યોએ સારી સંખ્યામાં આ પ્રસંગે લલ લીધા હતા અને ખૂબ આનંદપૂર્વક આ ઉત્સવ ઉજવવામાં આવ્યો હતો.

આ સભાના નવા લાઈફ મેમ્બર પારેખ નેમચંદ્રભાઈ ચત્રભુજ ભાવનગર.

ATMANAND PRAKASH

Regd. No. G. 49

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા-ભાવનગર

• ખાસ અગત્યની વિનંતી •

આ સભા તરફથી આજસુધીમાં માગધી, સંસ્કૃત, ગુજરાતી, ઇંગ્લીશ તથા હિન્દી ભાષામાં લગભગ બસો પુસ્તકો પ્રગટ કરવામાં આવ્યાં છે. તેમાંથી મોટા ભાગના ગ્રંથો આજે સ્ટોકમાં નથી, માત્ર સાઠથી પહુ ઓછા ગ્રંથો સ્ટોકમાં છે અને તેમાં પહુ કેટલાક ગ્રંથોની તો બહુ જ થોડી નકલો સ્ટોકમાં છે. હાલ જે ગ્રંથો સ્ટોકમાં છે તેમાંના સંસ્કૃત વિભાગની અગત્યની યાદી નીચે આપવામાં આવેલ છે. આ પ્રકાશનો ખૂબ જ ઉપયોગી અને તરત વસાવી લેવાં જેવાં છે. તે જેઓએ તે વસાવેલ ન હોય, તે પોતાના જ્ઞાન-ભંડારમાં તરત વસાવી લ્યે તેવી અમારી ખાસ વિનંતી છે. નીચે દર્શાવેલ કીંમતે ગ્રંથ સ્ટોકમાં હશે ત્યાં સુધી આપવામાં આવશે અને ખાસ સગવડ તરીકે તેમાં સાડાબાર ટકા કમિશન કાપી આપવામાં આવશે.

૧ વસુદેવ હિન્દી : (દ્વિતીય અંશ) ૧૦-૦૦	૫ ત્રિષ્ટી પર્વ મા. ૧લો. (મૂળ સંસ્કૃત) ૬-૦૦
૨ બા. દેવેન્દ્રસૂરિકૃત ટીકાયુક્ત કર્મગ્રંથ મા. રજો (પાંચ અને ૭) ૬-૦૦	૬ " મા. રજો (") ૮-૦૦
૩ જૈનમેષદૂત ૨-૦૦	૭ " (પ્રતાકાર) ૧૦-૦૦
૪ પ્રકરણ સંગ્રહ (પ્રતાકાર) (જેમાં સિંદુર પ્રકરણ મૂળ, તત્ત્વાર્થાધિગમ સુત્ર મૂળ, ગુણસ્થાનકમારોહ મૂળ છે.) ૦-૫૦	૮ શ્રી વિજયદર્શનસૂરિકૃત ટીકાયુક્ત ૮ સમ્મતિતર્કમહાણવતારિકા..... ૧૫-૦૦
	૯ તત્ત્વાર્થાધિગમસૂત્રમ..... ૧૫-૦૦

લખો :—શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા ભાવનગર :

પ્રકાશક : ખીમચંદ ચાંપશી શાહ, શ્રી જૈન આત્માનંદ સભાવતી
મુદ્રણ સ્થાન : આનંદ પ્રિન્ટીંગ પ્રેસ સ્ટેશન રોડ, -ભાવનગર.